

[Landbrugsministeren.]

breder sig stærkt, saa maa jeg sige, at det forbavser mig i høj Grad, at det ærede Medlem kan sige noget saadant, for der kommer ingen Utilfredshed til Orde over for Ministeriet af nogen Betydning. Derimod fremkommer der Gang paa Gang Udtalelser om Tilfredshed baade fra Landbrugerne og fra Grundforbedringsudvalgene, som har med Arbejdet at gøre, og fra Arbejderne, for hvem det er en betydelig Fordel at faa Arbejde i Stedet for at faa Understøttelse. Alle Vegne fra har jeg kun mødt Anerkendelse angaaende Loven. Den eneste Beklagelse, der er fremsat over for mig — men den er ganske vist ogsaa fremsat mange Gange —, er en Beklagelse over, at man i Rigsdagen i Fjor forhandlede et halvt Aar om Spørgsmaalet, saaledes at Arbejdet maatte standses, fordi man ikke kunde blive enig om at fortsætte med denne Lovgivning. Men der er ikke kommet den fjerneste Henstilling til mig, hverken fra Organisationer eller fra Enkeltpersoner om at standse denne Lovgivning. Det er første Gang, jeg staar over for det her, ved det ærede Medlem Hr. Thorhauges Udtalelser. Det er da ogsaa umuligt at tro, at der skulde være en saadan Misstemning over for Loven, naar man har den Erfaring, at vi i Løbet af 2—3 Maaneder har opbrugt det Beløb, man, da vi sidst behandlede Loven, blev enig om at stille til Raadighed. Ingen tænkte sig dengang, at dette Beløb i Løbet af saa kort Tid vilde være opbrugt, fordi der er saa stærk Efterspørgsel efter disse Laan, som der er.

Det ærede Medlem Hr. Thorhauge spurgte mig, om det var rigtigt, at der blev nægtet Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder, naar de ikke blev betalt med den tarifmæssige Løn. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Spørgsmaal var ikke mindre skarpt end det ærede Medlem Hr. Thorhauges. Enhver taler jo med sin Tunge og ud fra sin Natur. Det ærede Medlem udtalte det paa en lidt anden Maade, idet han sagde, at han havde hørt, at der var enkelte Amtsudvalg, der nægtede at indstille disse Andragender om Laan og Tilskud til Godkendelse, naar Arbejdet ikke var baseret paa den tarifmæssige Betaling, og at hvis jeg godkendte *det* — og saa brugte det ærede Medlem meget stærke Ord til For-

dømmelse heraf. Jeg maa svare, at hvor det er kommet til min Kundskab, at saadanne Laan er søgt til Arbejder, der udføres til en Betaling, der er under den tarifmæssige, og der i det paagældende Amt er afsluttet Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, saa maa jeg i Henhold til Loven, som blev vedtaget i December 1934, nægte Godkendelse af saadanne Laan. Og til Vejledning for de ærede Medlemmer skal jeg med Formandens Tilladelse citere de Par Linier, som blev indført ved sidste Lovændring angaaende det Forhold. Saa vil enhver forstaa, at hvis jeg ikke vil være Lovbryder, er jeg nødt til at rette mig efter det, der staar i sidste Stykke i § 1:

„Arbejdet vil være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Overenskomst mellem de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere.“

Naar der saa kommer et Andragende ind om Laan og Tilskud, og Arbejdet ikke er baseret paa den tarifmæssige Betaling, og jeg bliver gjort opmærksom herpaa, og det f. Eks. fra Arbejdernes Side bliver hævdet, at der i vedkommende Amt eller paa vedkommende Egn er afsluttet Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om Lønnen ved tilsvarende Arbejder, hvorfor de maa kræve, at Arbejdet her skal betales med den Løn, ja, saa maa jeg naturligvis handle, saaledes som det udtrykkelig paa-bydes, saa maa jeg følge Loven og sige: hvis der ikke betales efter Overenskomsten, naar der altsaa er en Overenskomst, kan de ikke faa Laan og Tilskud, for saa vil det ikke være i Overensstemmelse med Lovens Regler. Det er givet, at naar jeg i saadanne Tilfælde fortolker Loven paa den Maade, som jeg anser for at være rigtig, saa har jeg selvfølgelig forhandlet med mine Embedsmænd om den juridiske Fortolkning af Spørgsmaalet; jeg har, naturligvis uden at sige min Mening om Sagen, spurgt dem: hvorledes skal man fortolke den Bestemmelse? Skal man nægte at udbetale Laan og Tilskud, naar der ikke betales tarifmæssig Lønning, skønt der paaviselig er afsluttet Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i vedkommende Egn, og jeg har faaet